

เงินทุนจากต่างประเทศมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเปิดและมีขนาดเล็ก ทำให้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรทางเศรษฐกิจในตลาดโลกที่เกิดขึ้นค่อนข้างง่ายและรวดเร็ว เป็นสาเหตุให้การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศของประเทศไทยเกิดความผันผวน ซึ่งจะส่งผลเสียกับประเทศตามมา ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของตัวแปรทางเศรษฐกิจที่มีต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล โดยใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิวัติเศรษฐกิจไทยตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ. 2537 ถึงไตรมาสที่ 2 ของปี พ.ศ. 2550 โดยใช้วิธีการทดสอบ Co-integration, ECM และ Causality test มีผลการศึกษา ดังนี้

การปรับตัวในระยะสั้นของเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ หลังจากที่มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศออกจากดุลยภาพไปแล้วจะสามารถปรับตัวให้เข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวได้ร้อยละ 59.44 ในช่วงไตรมาสถัดไป

สำหรับความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สรุปได้ ดังนี้

เมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นในระยะยาว 307.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และส่งผลกระทบต่อการใช้เงินของเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในทิศทางเดียวกัน

เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น 1 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ จะทำให้เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศลดลงในระยะยาว 198.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศเป็นตัวกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน

เมื่อส่วนต่างอัตราผลตอบแทนในดัชนีหลักทรัพย์ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้เงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นในระยะยาว 44.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน

ขณะที่ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา และสัดส่วนทุนสำรองต่อการนำเข้านั้น ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญในระยะยาว ส่วนอัตราเงินเฟ้อ และระดับการเปิดประเทศนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ที่แท้จริงกับเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ

ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการเจริญเติบโตภายในประเทศเป็นหลัก เพราะจะนำมาซึ่งการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวอย่างยิ่งยอน

Foreign capital plays an important role in the country's economic development. Moreover, Thailand has an open economy which is also small. Thailand is therefore easily and quickly affected by changes in the world market, changes which are just as easily and quickly reflected in relevant economic variables. This state of affairs induces fluctuation in Thailand's capital movement which in turns has bad effects on the country. To this end, the objective of this thesis was to investigate the effects of economic variables on capital movement by considering both the short-term and long-term balancing relationships and corresponding cause and effect relationships.

Secondary quarterly data from the first quarter of 1994 to the second quarter of 2007 were analyzed using the methods of Co-integration, the Error Correction Model (ECM) and the Causality test.

Findings are as follows:

Disequilibrium in a short-term period of capital movement adjusts in a long-term period at the level of 59.44 percent in the following quarter.

In regard to the cause-and-effect relationships obtaining between independent and dependent variables, the results can be summarized in the following terms:

If the rate of economic growth increases at one percent, capital movement increases in the long term at 307.79 million US dollars. This only affects the incoming flow of capital movement in the same direction.

If the exchange rate increases at one baht per US dollar, the capital movement decreases in the long-term at 198.62 million US dollars with capital movement being an indicator of the exchange rate.

If the yield gap of the security index between Thailand and the US increases at one percent, capital movement increases in the long-term at 44.28 million US dollars with both variables being indicators.

However, the interest rate gap between Thailand and the US and the proportion of capital reserve to imports are not explanatory of changes in capital movements in the long-term at a statistically significant level. Finally, the inflation rate and the level of opening of the country bore no real relationships with capital movement.

Therefore, the government must principally pay attention and support the local economic growth because this will lead to the flow of capital movement which would create sustainable and long-term benefit.